S^LaktXHGa 129/10

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2010r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XH Gospodarczy - Odwoławc^r w

następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia: SO Andrzej Ganiewski

Sędzia: SO Adam Sęk (spr.)

Sędzia: SR del. Małgorzata Szmudzińska

Protokolant: protokolant Rafał Czopek

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2010r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy ze skargi wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Sener Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie, Sener Ingenieria Y Sistemas S.A. Las Arenas (Hiszpania), Wizja Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie

przy udziale zamawiającego Międzynarodowego Portu Lotniczego im. Jana Pawła II Kraków - Balice w Balicach

przy uczestnictwie APA - Czech - Duliński - Wróbel Agencji Projektowej "Architektura" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie, OVE ARUP 8s Partners International Limited Londyn (Wielka Brytania), OVE ARUP & Partners International Limited Sp. z 0.0. Oddział w Polsce z siedzibą w Warszawie

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej

z dnia 12 lutego 2010 r. sygn. akt KIO/UZP 1981/09

L **zasądza od skarżących wykonawców na rzecz zamawśgąoego sotidamie postępowania skargowego w kwode L200yDQd (jeden tysiąc dwieście złotych).**

II. Sygn, akt XII Ga 129/10

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 maja 2010 r.

W dniu 29 kwietnia 2009 r. zamawiający - „Międzynarodowy Port Lotniczy im. Jana Pawia II Kraków - Balice" spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Balicach ogłosiła w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (2009/S 82-118667) postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest „sporządzenie wielobranżowej dokumentacji projektowej przebudowy i rozbudowy istniejącego terminalu pasażerskiego Kraków - Balice", prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego.

W postępowaniu o udzielenie zamówienia wzięło udział trzech oferentów. W dniu 7 grudnia 2009 r. zamawiający poinformował oferentów o odrzuceniu wszystkich złożonych ofert i unieważnieniu postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 ustaw)' Prawo zamówień publicznych (pzp), wyjaśniając, że nie złożono żadnej oferty nie podlegającej odrzuceniu. Jedną z odrzuconych była oferta złożona przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia SENER spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie, SENER INGENIERIA Y SISTEMAS SA Las Arenas (Hiszpania) oraz WIZJA spółki ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie. Powodem odrzucenia tej oferty była jej niezgodność z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia (siwz) w zakresie:

- pkt 1.4.a załącznika nr 4 do siwz, w którym zamawiający określił kolejność oddania do użytkowania poszczególnych elementów inwestycji w sposób zapewniający niezakłóconą pracę portu przez 24 godziny na dobę 7 dni w tygodniu podczas, gdy koncepcja przedstawiona w ofercie w istotny sposób ograniczała funkcjonowanie bagażowni odlotowej poprzez zamknięcie wjazdu od strony wschodniej ograniczając przez to dostęp do obydwu karuzel taśmociągów odlotowych, co powoduje zakłócenie pracy portu;

- pkt 2.2.d załącznika nr 4 do siwz, w którym zamawiający postawił wymóg zawarcia w części opisowej koncepcji ofertowej zestawienia powierzchni zabudów)', a w ofercie zestawienia takiego nie było;

- pkr 2.2.f załącznika nr 4 do siwz, w którym zamawiający postawił wymóg przedstawienia w zestawieniu tabelarycznym obliczenia kubatury, natomiast w ofercie zestawienia takiego nie zamieszczono.

Wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia SENER spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie, SENER INGENIERIA Y SISTEMAS SA Las Arenas (Hiszpania) oraz WIZJA spółka ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie w dniu 17 grudnia 2009 r. wnieśli protest na odrzucenie ich oferty oraz unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Do postępowania Wszczętego wniesienie protestu przyłączyli się w dniu 21 grudnia 2009 r. wykonawcy; APA — Czech — Duliński - Wróbel Agencja

Projektowa „Architektura" spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie, OVE ARUP & PARTNERS INTERNATIONAL LIMITED Londyn (Wielka Brytania) oraz OVE ARUP & PARTNERS INTERNATIONAL LIMITED spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oddział w Polsce z siedzibą w Warszawie.

Protestujący zarzucili:

1. naruszenie art. 87 ust. 1 pzp przez zaniechanie czynności żądana wyjaśnień dotyczących treści złożonej przez nich oferty;

2. naruszenie art. 89 ust. 1 pkt 2 pzp przez wadliwe uznanie, że treść ich oferty nie odpowiada treści siwz;

3. naruszenie art. 93 ust. 1 pkt 1 pzp przez unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia, mimo, iż w postępowaniu złożona została oferta niepodlegająca odrzuceniu, tj. oferta protestujących;

4. naruszenie art. 7 ust. 1 i 3 pzp przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przepisów tej ustawy, w wyniku których uznano ofertę protestujących za podlegającą odrzuceniu i unieważniono postępowanie oraz naruszenie „innych przepisów wymienionych lub wynikających z uzasadnienia protestu".

W dniu 23 grudnia 2009 r. zamawiający uwzględnił protest w części dotyczącej niezgodności oferty z treścią załącznika nr 4 do wzoru umowy stanowiącego załącznik nr 8 do siwz, a w pozostałej części protest oddalił. Jednocześnie zamawiający podtrzymał decyzję o odrzuceniu oferty protestującego.

W dniu 31 grudnia 2009 r. wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia SENER spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie, SENER INGENIERIA Y SISTEMAS SA Las Arenas (Hiszpania) oraz WIZJA spółka ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie wnieśli odwołanie do Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych, podtrzymując zarzuty podniesione w proteście, w zakresie w którym protest nie został uwzględniony. Odwołujący wnieśli o nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności w przedmiocie unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz nakazanie powtórzenia czynności badania i oceny ofert z uwzględnieniem oferty odwołujących.

Krajowa Izba Odwoławcza wyrokiem wydanym w dniu 12 lutego 2010 r. oddaliła odwołanie i kosztami postępowania obciążyła wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia.

W uzasadnieniu wyroku Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, iż nie doszło do naruszenia art. 87 ust. 1 pzp, ponieważ zamawiający uznał, że z przedstawionej w ofercie koncepcji wynika zaproponowane przez odwołujących rozwiązanie, jak też zawartość lub brak pewnych informacji, a zatem wobec braku wątpliwości co do treści oferty nie musiał żądać wyjaśnień od wykonawców. Izba Odwoławcza stwierdziła, że nie został także naruszony art. 89 ust. 1 pkt 2 pzp poprzez uznanie, że przedstawiona koncepcja jest niezgodna z pkt 1.4 a załącznika nr 4 do siwz. Wskazała, że wymóg niezakłóconej pracy portu lotniczego wynika z części siwz innej niż załącznik nr 4, a załącznik nr 4 ma pomocniczy charakter i na jego podstawie nie odrzucono ofert. Nie doszło także, zdaniem Izby Odwoławczej, do naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 pzp przez uznanie, że przedstawiona koncepcja jest niezgodna z pkt 2.2. d oraz f załącznika nr 4 do siwz. Krajowa Izba Odwoławcza wyjaśniła, że odwołujący nie podał w ofercie obliczenia kubatury, a brak ten nie ma charakteru formalnego i nie może być uzupełniony przez zamawiającego w trybie art. 87 ust. 2 pkt 3 pzp, ponieważ zamawiający musiałby dokonać za odwołującego wyliczeń kubatury, a to nie mieści się w pojęciu „poprawienia omyłki". Izba Odwoławcza stwierdziła ponadto, że unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego z uwagi na brak ofert niepodlegających odrzuceniu stanowiło bezpośrednią konsekwencję odrzucenia wszystkich ofert. Wskazała, że zarzut naruszenia art. 93 ust. 1 pkt 1 pzp jest bezprzedmiotowy na obecnym etapie postępowania odwoławczego, a to z uwagi na uznanie przez zamawiającego przed wniesieniem niniejszego odwołania protestów dwóch wykonawców w zakresie poprawności ich ofert i zapowiedź zmiany decyzji o unieważnieniu postępowania. Krajowa Izba Odwoławcza uznała za bezzasadny zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 i 3 pzp, gdyż nie wykazano nierównego traktowania wykonawców przez zamawiającego, ani udzielenia lub zamiaru udzielenia zamówienia wykonawcy wybranemu niezgodnie z przepisami pzp.

Skargę na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej wnieśli w dniu 1 marca 2010 r. wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia SENER spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie, SENER INGENIERIA Y SISTEMAS SA Las Arenas (Hiszpania) oraz WIZJA spółka ograniczoną

odpowiedzialnością w Krakowie. Zaskarżając wyrok w całości. Skarżący podtrzymali podniesione w proteście i odwołaniu zarzuty, które nie zostały uwzględnione przez Krajową Izbę Odwoławczą.

Ponadto zaskarżonemu wyrokowi zarzucili:

1) naruszenie art. 192 ust. 2 pzp poprzez niewskazanie dowodów, na których oparto wyrok i w związku z tym niedostateczne rozpatrzenie sprawy oraz wydanie wyroku na podstawie błędnie ustalonego stanu faktycznego;

2) naruszenie art. 188 ust. 4 pzp poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na stwierdzeniu, że oferta nie zawiera powierzchni zabudowy oraz danych do ustalenia wielkości kubatury, a rozwiązania w strefie bagażowni odlotowej zakłócą prawidłowe funkcjonowanie portu lotniczego przez 24 godziny na dobę 7 dni w tygodniu, w sytuacji, gdy takie ustalenia wymagają wiadomości specjalnych, a zatem powinny być stwierdzone dowodem z opinii biegłego sądowego z zakresu inżynierii lądowej;

3) naruszenie art. 188 ust. 7 pzp poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów.

Skarżący wnieśli o uwzględnienie skargi oraz zmianę wyroku Krajowej Izby Odwoławczej poprzez uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu ponownego badania i oceny ofert. Ponadto skarżący wnieśli o zasądzenie od zamawiającego kosztów postępowania odwoławczego.

W uzasadnieniu skarżący podnieśli, że zamawiający miał obowiązek wezwać ich na podstawie art. 87 ust. 1 pzp do złożenia wyjaśnień dotyczących treści oferty w celu obliczenia kubatury budynku, ponieważ nie prowadziłoby to do zmiany lub uzupełnienia treści oferty. Ponadto stwierdzili, że w dołączonej do oferty koncepcji zamieszczono wszystkie dane niezbędne do obliczenia kubatury', wobec czego zamawiający był w stanie samodzielnie to ustalić, bez konieczności poprawiania omyłki w trybie art. 87 ust. 2 pkt 3 pzp. Skarżący zarzucili, iż złożoną przez zamawiającego na rozprawie przed Krajową Izbą Odwoławczą przez Krzysztofa Pawłowskiego „Ekspertyzę dotyczącą zarzutów postawionych w odwołaniach" należy traktować jako dokument prywatny, a zatem ustalenia poczynione na jej podstawie przez Izbę Odwoławczą należy uznać za całkowicie bezpodstawne.

Zamawiający — „Międzynarodowy Port Lotniczy im. Jana Pawła II Kraków - Balice" spółka z graniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Balicach wniósł o oddalenie skargi w całości jako bezpodstawnej oraz zasądzenie od skarżących kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podniósł, że w postępowaniu odwoławczym stwierdzono zaistnienie w ofercie skarżących uchybień skutkujących odrzuceniem oferty. Nie jest, zdaniem zamawiającego, dopuszczalne obliczenie kubatury budynku w trybie art. 87 ust. 21 pzp, gdyż udostępnienie takich danych stanowiłoby uzupełnienie oferty, a nie wyjaśnienie jej treści. Zamawiający zakwestionował zasadność podniesionych w skardze zarzutów dotyczących uchybień w postępowaniu dowodowym przed Krajową Izbą Odwoławczą i wskazał, że Krzysztof Pawłowski został powołany jako biegły w ramach działającej w niniejszym postępowaniu komisji przetargowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga wykonawców SENER spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie, SENER INGENIERIA Y SISTEMAS SA Las Arenas (Hiszpania) oraz WIZJA spółki ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego jest bezzasadna i podlega oddaleniu.

Po pierwsze, Sąd Okręgowy stwierdza, że Krajowa Izba Odwoławcza przyjęła za podstawę rozstrzygnięcia prawidłowo ustalony stan faktyczny. Ze względu na charakter sporu, a także dowód w postaci specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz oferty skarżących uzasadnione było oparcie się w pełni przez KIO na wskazanych dokumentach. Zarzuty zawarte w skardze skierowane przeciwko podstawie faktycznej rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy uznaje za bezzasadne.

W szczególności nie jest uzasadniony zarzut naruszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą art. 192 ust. 2 pzp. W istocie zarzut ten dotyczy art. 191 ust. 2 pzp *{„Wydając wyrok, Icj>a bierce ya podstawę stan ryecsy ustalony w toku postępowania* '), a nie art. 192 ust. 2 pzp *{„Ijba uwyylędnia odwołanie, je jęli stwierdcj naruszanie przypisów ustawy, które miało wpływ lub moje mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzjelenie ^mówienia"),* zaś skarżący prawdowpodobnie przez omyłkę wskazali inną jednostkę redakcyjną ustawy. Pomijając tę omyłkę Sąd Okręgowy[7] stwierdza, że Krajowa Izba nie dopuściła się naruszenia wskazanego powyżej przepisu art. 191 ust 2 pzp. Krajowa Izba Odwoławcza uwzględniła i wzięła za podstawę rozstrzygnięcia stan rzeczy ustalony w toku postępowania. Należy bowiem dostrzec to, że zarówno treść oferty skarżących zakresie braku zestawienia powierzchni i obliczenia kubatury jak i samo opracowanie koncepcji oddawania do użytkowania poszczególnych elementów inwestycji w sposób zapewniający niezakłóconą pracę portu lotniczego przez 24 godziny 7 dni w tygodniu nie były w istocie kwestionowane. Skarżący nie przeczyli, że w części opisowej brak jest „zestawienia" powierzchni oraz obliczenia kubatury', jedynie twierdzili, że powierzchnia wskazana została w innej części oferty (graficznej - na rzutach), zaś dane do obliczenia kubatury' znajdują się w innym miejscu oferty[7]. Istota sporu polegała zaś na tym, że skarżący przypisywali tym brakom inny charakter w kontekście regulacji ustawy Prawo zamówień publicznych (pzp). Podobnie skarżący nie przeczyli, że ich oferta zawierała prezentowaną (także na rozprawie) koncepcję ruchu bagażowni w czasie wykonywania poszczególnych etapów inwestycji. Spór miedzy wykonawcami, a zamawiającym dotyczył oceny, czy taka organizacja ruchu będzie zakłócała pracę portu lotniczego, czy też nie. Wobec tego należy przyjąć, że spór nie dotyczył samych faktów, ale oceny tych faktów. Ocena doniosłości prawnej braku zestawienia powierzchni oraz braku obliczenia kubatury projektowanej inwestycji, a także zaprezentowanej w ofercie organizacji ruchu bagażowni nie należy do sfery faktów i tym samym kwestie te nie mogły stanowić przyczyny uchybienia art. 191 ust. 2 pzp. Niezależnie od tego Sąd Okręgowy nie dostrzega w żadnym innym aspekcie naruszenia art. 191 ust. 2 pzp.

Tu należy dodać, że wniosek o dopuszczenie w postępowaniu skargowym dowodu z opinii biegłego nie mógł odnieść zamierzonego skutku. Wniosek ten został po raz pierwszy złożony dopiero przed sądem. Stosowany odpowiednio w postępowaniu skargowym art. 381 k.p.c. zasadniczo zakazuje prowadzenia postępowania dowodowego, jeśli strona mogła złożyć wnioski dowodowe przed KIO. Nadto Sąd Okręgowy wyraża zapatrywanie, że postępowaniu skargowym prowadzenie postępowania dowodowego jest co do zasady wykluczone. Wynika to ze specyfiki postępowania skargowego. Jedynie na zasadzie wyjątku sąd rozpoznając skargę może dopuścić dowód (z reguły z dokumentu), który nie wywoła zbędnej zwłoki w rozpoznaniu skargi (art. 198f ust. 1 pzp).

Po wtóre, nie jest uzasadniony zarzut naruszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą art. 87 ust. 1 pzp. Zdaniem Sądu treść oferty skarżących nie budziła wątpliwości zamawiającego co do treści oferty. Zamawiający nie powziął wątpliwości, a jedynie stwierdził, że treść oferty nie odpowiada jego wymaganiom zawartym w treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Z tej przyczyny wezwanie do złożenia wyjaśnień było zbędne. Sąd podziela zarówno argumentacje zamawiającego jak i w pełni akceptuje wywody zawarte w uzasadnieniu wyroku Krajowej Izby Odwoławczej.

Po trzecie, nie jest zasadny zarzut naruszenia przez KIO art. 89 ust. 1 pkt 2 pzp poprzez uznanie, że oferta skarżących podlega odrzuceniu, gdyż jej treść nie

odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Zdaniem Sądu Okręgowego KIO nie naruszyła wskazanego wyżej przepisu. Również w ocenie Sądu Okręgowego koncepcja przebudowy' i rozbudowy w części dotyczącej organizacji ruchu bagażowni zawarta w ofercie skarżących jest niezgodna z SIWZ. Przedstawiona w ofercie propozycja organizacji ruchu bagażowni ogranicza możliwości działania w niezakłócony sposób przez 24 godziny i 7 dni w tygodniu portu lotniczego w okresie jego modernizacji. Wniosek ten potwierdza także prezentacja przez skarżących koncepcji organizacji ruchu przed sądem na rozprawie w dniu 7 maja 2010 r. Również propozycja przebudowy konstrukcji wózków bagażowych stanowi dodatkową trudność i zbędny koszt z punktu widzenia zamawiającego. Sąd Okręgowy akceptuje i przyjmuje za własny pogląd Krajowej Izby Odwoławczej w tym zakresie. Zaprezentowane dopiero na rozprawie przed sądem przez skarżących wykonawców jeszcze dwóch innych koncepcji organizacji ruchu bagażowni w okresie modernizacji nie może wpłynąć na ocenę zawartości oferty złożonej w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Nie jest uzasadniony zarzut naruszenia 89 ust. 1 pkt 2 pzp poprzez przyjęcie przez KIO, że oferta skarżących nie zawiera powierzchni zabudowy' oraz danych do ustalenia wielkości kubatury. W tym zakresie Sąd Okręgowy przyjmuje za prawidłową ocenę zawartą w uzasadnieniu wyroku KIO. Zgodnie z wymaganiami SIWZ część opisowa koncepcji ofertowej powinna zawierać między innymi ppkt „d" - „zestawienie powierzchni zabudowy" oraz ppkt „f' — obliczenie kubatury'". Nie ulega wątpliwości, że oferta nie zawierała obliczenia kubatury[7]. Nie spełnia wymogów SIWZ wskazanie danych do obliczenia kubatury[7], zamiast prezentacji takich obliczeń. Nie ma znaczenia dla oceny oferty (braku w tym zakresie), jak skomplikowane działania rachunkowe musialby wykonać zamawiający, aby z danych zawartych w ofercie uzyskać pożądane informacje. Sąd podziela również wykładnię, że określenie SIWZ „oferta powinna zawierać" oznacza, iż w ofercie wykonawcy muszą znaleźć się wymagane przez zamawiającego dane i informacje podlegające ocenie. Nie spełnia również wymogów SIWZ wskazanie w części graficznej (na rzutach) powierzchni zabudowy. Zdaniem Sądu w części opisowej oferty wykonawca miał obowiązek umieścić dane dotyczące powierzchni. Zasadny jest pogląd KIO, że jedynie tabelaryczne zestawienie takich danych stanowić może wymóg formalny .

Nie jest uzasadniony zarzjut: naruszenia art. 188 ust. 4 pzp poprzez niewłaściwe zastosowanie, polegającej na samodzielnym stwierdzeniu przez KIO (bez pomocy dowodu z opinii biegłego), iż oferta nie zawiera powierzchni zabudowy i danych do ustalenia ^wielkości kubatury oraz stwierdzeniu, że rozwiązania w strefie bagażowni odlotowej będą zakłócać prawidłowe funkcjonowanie portu lotniczego. Zarzut ten jest wadliwie sformułowany. Skoro skarżący zarzucają, że KIO nie dopuściła dowodu z opinii biegłego mimo, że zachodziła do tego podstawa, to naruszenie art. 188 ust. 4 pzp mogło polegać jedynie na niezastosowaniu tego przepisu. Pomijając tę wadliwość w sformułowaniu zarzutu Sąd Okręgowy przesadza, że KIO nie naruszyła w żadnej formie wskazanego wyżej przepisu. Skarżący nie złożyli wniosku o prowadzenie takiego dowodu przez KIO. Z przebiegu rozpraw)[1] w dniu 9 lutego 2010 r. nie wynika, aby dowód taki został złożony przez odwołujących się wykonawców, żaden z zapisów protokołu rozprawy przez KIO nie wskazuje na taką inicjatywę skarżących wykonawców. Należy dodać, że skarżący wykonawcy byli reprezentowani przez kilku pełnomocników (w tym pełnomocników zawodowych). Wobec tego KIO nie miała żadnych podstaw do podjęcia inicjatywy dowodowej z urzędu (art. 188 ust. 1 pzp). Ponadto, trzeba zauważyć, że dowód taki może zostać dopuszczony z urzędu przez KIO tylko wówczas (art. 188 ust. 2 pzp), kiedy ustalenie stanu faktycznego sprawy wymaga wiadomości specjalnych. Jak już powiedziano wyżej spór dotyczy oceny zawartości (kompletności) oferty i w tym sensie ustalenie stanu nie wymagało wiadomości specjalnych.

Nie jest zasadny zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 i ust. 3 pzp. Sąd nie dopatrzył się naruszenia przez KIC) zasad zachowania uczciwej konkurencji oraz równego

traktowania wykonawców. Zdaniem Sądu naruszenie uczciwej konkurencji oraz przekroczenie zasady równego traktowania stron nie zostało przez skarżących w postępowaniu nie zostało wykazane. Sugestie zawarte w uzasadnieniu skargi (zdawkowe i emocjonalne) nie dają dostatecznych podstaw do stwierdzenia naruszenia art. 7 pzp.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 198f ust. 2 ustaw)' z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych.

Stosując zasadę odpowiedzialności strony przegrywającej za wynik sprawy o kosztach postępowania skargowego orzeczono na podstawie art. 198f ust. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych, art. 98 § 3 k.p.c., art. 99 k.p.c., art. 105 § 2 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (I9z. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zmianami).